

عنوان مقاله:

بررسی کاربرد هنری سجع در زیباشناسی دیوان مجمر اصفهانی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مریم بابایی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

بهره گیری از بلاغت و استفاده از انواع تصاویر بلاغی، قدرت هنری شاعر یا نویسنده را مشخص می سازد و در این راستا، شعرا با کمک انواع صورخیال، مخاطبان را بیش از دیگران به سروده های خویش جذب می کنند. یکی از شاعرانی که در دوره بازگشت ادبی میزیسته و از اشعار خود به کمک صور خیال مخاطبان را به سروده های خویش تشویق نموده مجمر اصفهانی است. وی با به کارگیری انواع بدیع لفظی، اشعار دلنشینی را سروده است که بررسی بدیع لفظی در زیربخش های آن با عنوان سجع درخور توجه است. وی به کمک انواع سجع به سرودن اشعار زیبایی اقدام نموده که کاربرد سجع متوازیو متوازن در سطح کلمه از بسامد قابل توجهی برخوردار است. مجمر اصفهانی همچنین در بخش سجع در سطح کلام، باقرار دادن انواع سجع متوازی در کنار هم، آرایه ترصیع را به صورت هنری به کار برده که کاربرد این آرایه، موسیقی اشعار او را گوشنواز نموده است. وی همچنین با قرار دادن اسجاع متوازن در مقابل هم، به کار بردن موازنه در اشعار خویش اقدام نموده تا مهارت خود در کاربرد انواع سجع و استفاده از بدیع لفظی را برای مخاطبان به اثبات برساند. در این تحقیق، ابتدا ضمن استخراج جامعه آماری و شواهد مثال از دیوان مجمر اصفهانی، به شناسایی انواع سجع در سطح کلمه و کلامپرداخته شده، سپس با تحلیل و توصیف آنها، وجود بدیع لفظی در دیوان او را برای مخاطبان به اثبات رسانیده ایم.

کلمات کلیدی:

مجمر اصفهانی، دوره بازگشت ادبی، صورخیال، بدیع لفظی، سجع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664017>

